

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Враца, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пенка Т. Петрова

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова
като разгледа докладваното от Пенка Т. Петрова Търговско дело № 20211400900121 по описа за 2021 година

за да се произнесе съобрази следното:

Образувано е по искова молба с вх. № 1469/17.08.2021 г. на Н. А. Х., ЕГН *****, от с.***, обл.Враца, чрез пълномощник адв.Й.Д. от САК, с която е предявила иск против ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК, ***, гр. София, с правно основание чл.432 КЗ вр. с чл.45 ЗЗД за сумата от 40000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди в следствие станало на 10.02.2021 г. ПТП по вина на Й. Й. И. като водач на л.а.м. „Мерцедес 320“, рег. № СА***ТА, с валидна застраховка „ГО“ към ответника към датата на ПТП-то, и за сумата от 1330 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие същото ПТП, ведно със законната лихва от 22.03.2021 г. до окончателното изплащане на сумите.

В исковата молба се твърди, че на 10.02.2021 г. около 21:00 ч. в гр.Бяла Слатина по ул. „Васил Левски“, Й. Й. И. управлявал л.а.м. „Мерцедес 320“, рег. № СА***ТА. По същото време, на същата улица пред № 36, К. Ю. Н. била спряла за престой управлания от нея л.а.м. „Опел Корса“, с рег. № ВР*** СХ, като заедно с нея в автомобила се намирала и ищцата Н. А. Х..

Твърди се, че в това време, поради движение с несъобразена скорост с пътните условия и собствените си възможности и под въздействието на алкохол, водачът на л.а.м. „Мерцедес 320“, загубил контрол върху управлението на автомобила, в следствие на което навлязъл в лентата за насрещно движение и реализирал ПТП, като блъснал спрелия за престой л.а.м. „Опел Корса“. От удара са пострадали К. Н. и Н.Х., които са получили различни по вид и тежест телесни увреждания.

В исковата молба се твърди, че за настъпилото ПТП били уведомени органите на реда,

като на местопроизшествието пристигнал екип на РУП – Бяла Слатина и екип на Спешна медицинска помощ. Полицейските служители съставили Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 248р2980/18.02.2021 г., а на основание чл.212, ал.2 от НК е образувано досъдебно производство № 54/2021 г. по описа на РУП – Бяла Слатина, пр.пр. № 692/2021 г. по описа на РП-Враца, ТО Бяла Слатина. Твърди се, че въз основа на събраните доказателства по ДП по безспорен начин се установява, че виновен за настъпилото ПТП е водачът на л.а.м. „Мерцедес 320“ Й. Й. И., като същият е направил и пълни самопризнания. Досъдебното производство е приключило със споразумение, одобрено с протоколно определение от 12.07.2021 г. по НОХД № 291/2021 г. на Районен съд – Бяла Слатина. Съгласно споразумението водачът Й. Й. И. е признат за виновен за причинена на Н. А. Х. средна телесна повреда – престъпление по чл.343, ал.3, б.,а“, предл. второ вр. чл.343, ал.1, б. „б“ от НК и за престъпление по чл. 343б, ал.1 от НК.

В исковата молба се твърди, че вследствие на гореописаното ПТП е пострадала Н.Х., която е получила следните травматични увреждания:

1. Средна телесна повреда, представляваща фрактура на дясна ключица, с оток и хематом на същата – разстройство на здравето, причинило физически болки, страдания и ограничение на движенията за периода по-дълъг от 30 дни;

2. Множество охлузвания в областта на гръден кош – разстройство на здравето, причинило физически болки и страдания.

Сочи се, че веднага след настъпване на ПТП ищцата е откарана от екип на СМП в ЦСМП – филиал Бяла Слатина, където ѝ е оказана медицинска помощ, след което е насочена за лечение в УМБАЛ-гр.Плевен. Още съдия ден Х. е постъпила в УМБАЛ-гр.Плевен, като е настанена за лечение в Отделение по ортопедия и травматология за периода от 11.02.2021 г. до 23.02.2021 г. Твърди се, че Н.Х. е откарана в лечебното заведение във видимо отпаднало състояние, без ясен спомен за случилото се. Оплаквала се е от силни и непоносими болки в двете раменни стави и в областта на дясна ключица, която била и видимо оточна. С цел диагностициране на състоянието ѝ били извършени редица прегледи от специалисти, параклинични изследвания и рентгенографии, като медиците констатирали налична фрактура на дясна ключица, с наличие на хематом на същата. Констатирана е нарушена конфигурация на дясна ключица и силно ограничени и болезнени активни и пасивни движения в двете раменни стави и веднага е приложено медикаментозно лечение.

Твърди се, че по повод фрактурата на дясна ключица, след клинично обсъждане, е взето решение за оперативно лечение, като на 18.02.2021 г. е извършена оперативна интервенция за фиксация на фрактурираната кост посредством плака и винтове.

Посочва се, че на 23.02.2021 г. Н.Х. била изписана от лечебното заведение, като са ѝ дадени препоръки за спазване на хигиенно-диетичен режим и лечение в амбулаторни условия – прием на медикаменти и наблюдение от специалист. С оглед наличните травматични увреждания на ищцата са дадени препоръки за спазване на покой, избягване на

всякакви физически натоварвания, с цел ускоряване на оздравителния процес.

Твърди се, че следствие на ПТП и получените при него травми Н.Х. е изпитала силни по интензитет физически болки и страдания. Ищцата изпитвала остра болка в областта на дясната ключица, а при опит за движение на десния си горен крайник, болката ѝ се засилвала до степен на непоносимост, което от своя страна прави движенията ѝ невъзможни. В допълнение, тя чувствала задух и болка в гръдната област. Страда от липса на енергия, чувства постоянна тревожност, отпадналост и замаяност, като все още не може да осъзнае случилото се. Твърди се още, че Х. се нуждае от почти постоянната подкрепа на своите близки за осъществяването на обичайните си и ежедневни дейности. Силните болки, чувството за скованост и невъзможните движения създавали чувство за безполезност у нея.

Сочи се, че към настоящия момент ищцата все още не е напълно възстановена от получените травматични увреждания. С цел овладяване на болковия синдром и към момента тя приема обезболяващи и противовъзпалителни медикаменти. Твърди се, че получените физически болки и страдания, затрудненията и неудобствата, които ищцата още продължавала да търпи, се явяват неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от ПТП на 10.02.2021 г. и следва да бъдат репарирани с оглед справедливостта.

Твърди се, че освен гореизброените неимуществени вреди, вследствие на ПТП Х. търпи и имуществени такива, изразяващи се в сторени разходи във връзка с проведеното оперативно лечение, в размер на 1330 лв., съобразно приложените фискални документи и с оглед справедливостта, те също следва да бъдат репарирани.

Сочи се, че към датата на ПТП л.а.м. „Мерцедес 320“ с рег.№ СА***ТА е притежавал валидна застраховка „ГО“ на автомобилистите, съгласно полица № BG/02/120003549483, със срок на действие от 31.12.2020 г. до 30.12.2021 г., сключена при ЗД „Бул Инс“ АД, от което се извежда пасивната процесуална легитимация на ответника.

Твърди се, че с оглед разпоредбите на КЗ, с искане от 18.03.2021 г. ищцата е предявила доброволна претенция пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, за което е била образувана щета № 2110007833. По тази претенция, с писмо изх.№ НЩ-2074/22.03.2021 г., ЗД „Бул Инс“ АД е уведомило ищцата, че за тях не е налице основание за заплащане на застрахователно обезщетение, като са поискали представяне на допълнителни документи, с които към онзи момент ищцата не разполагала.

С гореизложеното ищцата обосновава правния си интерес за предявяване на претенцията си срещу ответника по съдебен ред, като счита, че сума в размер на 40 000 лв. до някаква степен би успяла да обезщети претърпените от нея неимуществени вреди, в следствие на преживяното ПТП, както и сума в размер на 1330 лв. за търпените имуществени вреди. Навежда доводи, че с оглед разпоредбата на чл.496 КЗ вр. с чл. 409 от КЗ вр. с чл.84, ал.3 от ЗЗД застрахователят по застраховка „ГО“ на автомобилистите дължи и лихва за забава от датата на поставения отказ/изтичането на 3-месечен срок от предявяване на доброволната претенция, до датата на заплащане на обезщетението.

Ответникът ЗД „Бул Инс“ АД, чрез пълномощника си адв.А.И., преупълномощен от адв.М. Г., е депозирал писмен отговор, с който оспорва претенцията на ищеца изцяло по основание и размер. Предвид влязлото в сила споразумение по НОХД № 20211410200291 по описа на РС-Бяла Слатина не оспорва обстоятелствата, които се ползват със задължителна сила по реда на чл.300 ГПК – вина, деяние и противоправност. Посочва, че вредата подлежи на доказване на общо основание.

Ответникът оспорва иска по размер с доводите, че претенцията не отговаря на икономическата конюнктура в страната и вредата. Сочи се, че съобразно медицинската документация се удостоверява, че на 11.02.2021 г. ищцата е била приета в болнично заведение с клинични и рентгенологични данни за травма в областта на дясното рамо – счупване на дясна ключица. Било е извършено оперативно стабилизиране с метални средства и Х. е била изписана без усложнения – с подобрене. Представен е и разходен документ – фактура № 7000022097/23.02.2021 г. за заплащане на „медицинско изделие“, на стойност 1330 лв.

Ответникът твърди, че счупването на ключица има период на нетрудоспособност за физически труд 2-3 месеца, при нормално протичане на оздравителния процес и представлява средна телесна повреда - нарушаване на движенията на дясната ръка за период по-дълъг от 30 дни (по смисъла на чл.129 от НК). Сочи, че няма представени други медицински документи, удостоверяващи протичането на възстановителния период или за настъпили евентуални усложнения. Ответникът счита, че предвид представената документация и с оглед оперативното лечение на счупването, сумата от около 20 000 лв. е адекватна сума за обезщетение, ако искът се докаже по основание и без да се отчита съпричиняване на вредата.

Прави евентуално възражение за съпричиняване от страна на ищеца и за прекомерност на адвокатския хонорар. Твърди, че ищцата е престоявала неправилно на пътното платно, като е седяла на мястото на водача в л.а.м. „Опел“ с рег.№ ВР***СХ. С поведението си се е поставила в превишен спрямо нормалния риск. В условията на евентуалност, моли да му бъде дадена възможност да уточни това възражение.

В подадената допълнителната искова молба от Н.Х. са направени допълнения и пояснения на първоначалната такава, и се оспорват като неоснователни възраженията на ответника от отговора на исковата молба относно размера на претендираното обезщетение и относно наличието на съпричиняване.

На първо място ищцата сочи, че от депозирания отговор не става ясно каква точно е позицията на ответника относно основанието и размера на исковата претенция и дали признава иска за основателен до размера от 20 000 лв., защото веднъж е налице бланкетно оспорване на иска по основание и размер, а след това се заявява, че предвид наличието на влязла в законна сила присъда на наказателния съд и представените медицински документи, същата се явява основателна до размера от 20 000 лв.

Ищцата счита оспорването от ответника относно размера на претендираното

обезщетение за неоснователно и бланкетно, тъй като размерът не е нито прекомерен, нито завишен. Сочи, че същият напълно кореспондира с принципа за справедливост в чл.52 ЗЗД, както и с претърпените от ищцата болки и страдания, затрудненията ѝ в ежедневието, период на лечение и възстановяване, както и със съдебната практика по сходни дела и присъжданията по тях обезщетения. Ищцата счита за неоснователно и възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на Н.Х., изразяващо се в неправилно престояване на пътното платно, като седяла в автомобил на мястото на водача, като изтъква, че самият процесуален представител на ответника е поискал допълнителна възможност, за да уточни в какво точно се изразява твърдяното съпричиняване.

В допълнителния отговор ответникът поддържа отговора на исковата молба и уточнява, че не се оспорват следните обстоятелства: вина, деяние и противоправност. Сочи, че вредата подлежи на доказване на общо основание. По-долу е заявено, че предвид медицинската документация и оперативното лечение на счупването, сумата от 20 000 лв. е адекватна за обезщетение, ако искът се докаже по основание.

Ответникът поддържа евентуалното възражение за съпричиняване на вредата от страна на ищцата. Посочва, че тя е престоявала неправилно на пътното платно, като е седяла на мястото на водача на л.а. „Опел“ с рег.№ ВР***СХ. С поведението си се е поставила в превишен спрямо нормалния риск, тъй като престоят на пътното платно, макар и в автомобил, сам по себе си представлява повишен източник на риск. Допълва, че в случая ищцата не е пътувала и не е имало необходимост да престоява там, и същата се подлага на повишен източник на опасност от преминаващи в близост други МПС. Сочи, че съпричиняващото деяние за разлика от деликта не е необходимо да е противоправно, а е достатъчно да е във връзка с вредата, за да е приложима и разпоредбата на чл.51, ал.2 ЗЗД. Твърди, че престоят в автомобил без изрична нужда, в близост до източник на повишена опасност, какъвто е пътят, поставя в риск престояващия в такъв автомобил.

За да се произнесе по основателността на иска, районният съд направи преценка на доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид становищата на страните и прие за установени следните обстоятелства:

На 10.02.2021 г. около 21:00ч. в гр.Бяла Слатина по улица „Васил Левски“, Й. Й. И. управлявал лек автомобил Мерцедес 320 с рег.№СА*** ТА. В същото време на ул.”Васил Левски” пред №36 К. Ю. Н. спряла за престой управлявания от нея автомобил Опел Корса с рег.№ ВР*** СХ като заедно с нея в автомобила са намирала Н. А. Х.. По това време водачът на лекия автомобил Мерцедес 320 поради движение със скорост, несъобразена с пътните условия и собствените си възможности и под въздействието на алкохол загубил контрол върху управлението на автомобила в следствие на което същият навлязъл в лентата на насрещно движение и реализирал ПТП като блъснал спрелия за престой лек автомобил Опел Корса. От удара пострадала ищцата Н.Х..

За настъпилото ПТП били уведомени органите на реда като на местопроизшествието пристигнал екип на РУП-Бяла сЛатина и екип на Спешна Медицинска Помощ. Полицейските служители съставили констативен протокол за ПТП с пострадали лица

I248p2980/18.02.2021 г. В констативният протокол е описано, че Н.Х. е пострадала при ПТП с диагноза-фрактура на ключица на дясно рамо и охлузени рани в областта на гръдния кош. Посочено е, че същата е откарана във ФЦСМНП-Бяла Слатина, където ѝ е оказана медицинска помощ и е насочена за лечение в МБАЛ-Плевен.

Безспорно между страните е, че към датата на ПТП л.а.м. „Мерцедес 320“ с рег.№ СА***ТА е притежавал валидна застраховка „ГО“ на автомобилистите, съгласно полица № BG/02/120003549483, със срок на действие от 31.12.2020 г. до 30.12.2021 г., сключена при ЗД „Бул Инс“ АД, от което се извежда пасивната процесуална легитимация на ответника.

На основание чл.212, ал.2 от НК било образувано досъдебно производство № 54/2021 г. по описа на РУП – Бяла Слатина, пр.пр. № 692/2021 г. по описа на РП-Враца, ТО Бяла Слатина, приключило със споразумение, одобрено с протоколно определение от 12.07.2021 г. по НОХД № 291/2021 г. на Районен съд – Бяла Слатина. Съгласно споразумението водачът Й. Й. И. е признат за виновен за причинена на Н. А. Х. средна телесна повреда – изразяваща се в счупване на ключица, които увреждания са довели до трайно затруднение движението на горен десен крайник - престъпление по чл.343, ал.3, б.,а“, предл. второ вр. чл.343, ал.1, б.,б“ във вр. с чл.54, ал.1 от НК.

Със същото споразумение водачът Й. Й. И. е признат за виновен, че е управлявал лекия автомобил с концентрация на алкохол в кръвта – над 1,2 на хиляда, установено по надлежния ред – престъпление по чл.343б, ал.1, чл.54, ал.1 НК.

По делото е приложена Епикриза от Клиника по ортопедия и травматология към Университетска многопрофилна болница за активно лечение „д-р Георги Странски“, според която „дясната ключица на ищцата е с нарушена конфигурация. Наличие на оток, хематом и силна палпарна болезненост. Силно ограничени и болезнени активни и пасивни движения в двете раменни стави.“ Н.Х. била насочена към оперативна намеса и такава е извършена.

Приложена е фактура №7000022097/23.02.2021 г., издадена от УМБАЛ д-р „Георги Странски“ ЕАД, според която Н.Х. е направила разходи за заплащане на медицинско изделие в размер на 1330.00лв. с ДДС.

Установено е, че ищцата Н. Х. предявила доброволна претенция пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, за което е била образувана щета № 2110007833, получена от застрахователя на 18.03.2021 г. По тази претенция, с писмо изх.№ НИЦ-2074/22.03.2021 г., ЗД „Бул Инс“ АД уведомило ищцата, че за тях не е налице основание за заплащане на застрахователно обезщетение, като са поискали представяне на допълнителни документи, с които към онзи момент ищцата не разполагала.

По делото е назначена съдебно-медицинска експертиза, от заключението на която се установява, че в резултата на ПТП-то Н.Х. е получила фрактура в областта на дясна ключица с клинична изява хематом в областта на дясна ключична област, спонтанна и палпаторна болезненост, ограничен по обем движения, данни за костни крепитации. Множество охлузвания в областта на гръден кош.

Според експертното заключение веднага след настъпване на ПТП, Н.Х. е откарана от екип на СМП в ЦСМП-филиал Бяла Слатина, където ѝ е оказана медицинска помощ, след което е насочена за лечение в УМБАЛ-Плевен. Още същия ден, Н.Х. е постъпила в УМБАЛ д-р Георги Странски АД-гр.Плевен, където е настанена в отделение по ортопедия и травматология за периода от 11.02.2021 г. до 23.02.2021 г. Ищцата е откарана в лечебно заведение във видимо отпаднало състояние като нямала ясен спомен за случилото се. Оплаквала се от силни и непоносими болки в двете раменни стави и в областта на дясна ключица, която била видимо оточна. С цел диагностициране на състоянието ѝ са извършени редица прегледи от специалисти, параклинични изследвания и рентгенографии. След извършване на всичко необходимо, медиците са констатирали налична фрактура на дясна ключица. Канстатирана е нарушена конфигурация на дясна ключица и силно ограничени и болезнени активни и пасивни движения в двете раменни стави. Приложено е медикаментозно лечение. По повод фрактурата на дясна ключица след клинично обсъждане е взето решение за оперативно лечение като на 18.02.2021 г. е извършена оперативна интервенция за фиксация посредством плака и винтове. На 23.02.2021 г. Н.Х. е изписана от лечебното заведение като са и дадени предписания за спазване на хигиенно-диетичен режим и лечение в амбулаторни условия – прием на медикаменти и наблюдение от специалист. С оглед наличните травматични увреждания са дадени препоръки за спазване на покой, избягване на всички физически натоварвания с цел ускоряване на оздравителния процес. Според в.л. налице е причинно-следствена връзка между установения механизъм на произшествието и уврежданията на ищцата. Механизмът за получаване на фрактура в областта на ключицата е директен удар върху самата нея или индиректен удар, а именно удар в областта на рамото. Приложено е оперативно лечение с поставяне на плака и винтове и медикаментозна терапия, съобразено с наложените стандарти за терапевтично поведение при този вид увреда. Изпълнени са всички нормативни стандарти. Според експертното заключение продължителността на лечението е 30 дни, като последващият период за раздвижване и напълно възстановяване е от едни до пет месеца. Към момента на прегледа ищцата е имала наличен оперативен цикатрис и леко ограничени по обем движения в областта на дясна раменна става. В дълбочина се палпира остеосинтезен материал. Налична слаба болезненост. Ищцата е възстановена от получените телесни увреждания до състояние да изпълнява нормалните си ежедневни активности. Според експертното заключение ищцата ще се възстанови напълно без налични трайно увреждащи здравето промени.

Съдът възприема заключението на медицинската експертиза, което не се оспорва и от страните, като обективно, компетентно и обосновано.

По делото са събирани и гласни доказателства. В показанията си пред Окръжен съд – Враца свидетелят Й. /живеещ на семейни начала с ищцата /, твърди, че знаел че на 10 февруари 2021 г. жената, с която живее на семейни начала /ищцата/ щяли да ходят заедно с голямата му дъщеря да купуват бална рокля. За ПТП разбрал на 10 февруари 2021 г. към 21:20 ч. От самата Н. А. Х.. Тя му казала, че са ги блъснали и са добре. Свидетелят твърди, че се притеснил и отишъл с личния си автомобил до местопроизшествието в гр. Бяла

Слатина, ул. „Васил Левски“. Според Св. Й. ищцата шофирала автомобила, а на съседната седалка била дъщеря му. Той твърди, че Н. А. Х. спряла на улицата, на която живеел приятеля на дъщеря му, като според свидетелят на улицата не е имало забранителни знаци за спиране или паркиране. Колата на ищцата била ударена отзад от млад шофьор, който свидетелят твърди че не познава. На местопроизшествието свидетелят не намерил ищцата, тъй като тя била откарана с линейка, защото имала силни болки. Св. Й. отишъл в болницата в гр. Бяла Слатина, където видял в Бърза помощ Н.А.. След направени снимки разбрали, че трябва да се направи операция в гр. Плевен, тъй като ищцата имала лошо счупване. Свидателят твърди, че с негова помощ тя е отишли до тоалетната, като там ѝ е помогнал да ѝ свали панталоните, тъй като я боляли ръцете и ѝ е било трудно сама. Били са неподвижни и двете ѝ ръце. Свидателят твърди че след това са отишли в болницата в гр. Плевен, където Н.А. била приета. Там тя ползвала услугите на сестрите, които са ѝ помагали да ходи до тоалетната, тъй като ръцете ѝ били обездвижени. Според Св. Й. ищцата не е чувствала нищо и всичко е било изтръпнало и я боляло много. Лежала е осем дни в болница, измервали са ѝ с апарат импулсите на нервите, правили са ѝ ядрено магнитен резонанс на главата и прешлените, за да установят причината за обездвижването, имала разместване на прешлените. В гр. Плевен са ѝ поставили планка-имплант чрез операция. След изписването ѝ си е отишла в къщи като шест месеца са ѝ правела електро-терапия на двете ръце в болницата в гр. Бяла Слатина. Свидателят твърди, че след изписването и от болницата в гр. Плевен, на ищцата ръцете ѝ са били неподвижни в продължение на един месец и половина - два месеца, и през този период той и майка ѝ са се грижели за нея, правили са вкъщи терапии. През този период не е могла да се облича сама, помагали са ѝ, хранела се е много внимателно с ръцете си, можела е леко да придвижи прибор към устата си. Шест месеца Н.А. е била болничен. Твърди, че към настоящия момент е по-добре, но има болки. Пенсioniрала се е заради ръцете.

Съдът дава вяра на показанията на свидетеля, който макар и в близки отношения с ищцата – живеещ на семейни начала с нея, добросъвестно депозира показания, които се подкрепят и от останалите доказателства по делото – писмени и заключението на експертизата.

При така установените фактически данни се налагат следните правни изводи:

Правната норма на чл. 432, ал. 1 КЗ, урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото делинквентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка "Гражданска отговорност", обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Основателността на прекия иск предполага установяване при условията на пълно и главно доказване в процеса на следните факти: 1. настъпилото ПТП и неговия механизъм, 2. противоправното поведение на виновния водач, 3. претърпените неимуществени и имуществени вреди и 4. наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП, респ. между вредите и деянието на виновния за настъпилото ПТП, 5. ответникът да е застраховател на гражданската отговорност на причинилия произшествието водач.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства намира, че е налице кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на деликта.

Налице е деяние, извършено от лицето Й. Й., което е виновно и противоправно. Установено е с одобреното споразумение, цитирано по-горе, имащо значение на влязла в сила присъда, задължителна съгл. чл. 300 ГПК за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието.

Според споразумението Й. Й. И. е нарушил правилата на движение: чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗДвП – с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди, като с поведението си – отклоняване на вниманието на пътя, е поставил в опасност живота и здравето на хората; чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП – да не управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда като е управлявал МПС под въздействие на алкохол в кръвта с концентрация 2.12 промила, установено по надлежния ред – пияно състояние; чл. 21 от ЗДвП и чл. 73 от ППЗДвП – При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойност от 50 км/ч в населено място, като е управлявал МПС със скорост 72 км/ч; чл. 20, ал. 1 от ЗДвП – Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват като е отклонил вниманието си от пътя и чл. 25 ал. 1 ЗДвП – Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра като например да заобиколи пътно превозно средство, преди да започне маневрата трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението и да извърши маневра като се съобразява с тяхното положение като е предприел маневра заобикаляне на лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № ВР***СХ без да осигури необходимата странична дистанция между двата автомобила и по непредпазливост е причинил на Н.Х. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на ключица, които увреждания са довели до трайно затрудняване движението на горен десен крайник.

По категоричен начин е установено, че ищцата е претърпяла вреди от ПТП-то, и че тези вреди са в пряка причинна връзка с ПТП, респ. с деянието на водача, предизвикал ПТП.

Безспорен по делото е и фактът, че гражданската отговорност на виновния за произшествието водач е застрахована при ответника и събитието е настъпило в срока на покритие на застрахователната полица.

Събраните в настоящото производство доказателства (медицински документи, заключение по съдебно медицинската експертиза и гласни доказателства) дават основание за извод, че при процесното ПТП пострадалата е получила фрактура в областта на дясна ключица с клинична изява хематом в областта на дясна ключична област, спонтанна и палпаторна болезненост, ограничен по обем движения, данни за костни крепитации. Множество охлузвания в областта на гръден кош. Същите увреждания са в пряка причинна връзка с произшествието и поведението на водача на застрахования автомобил, тъй като се установи, че Н.Х. е пострадала именно при посоченото ПТП.

Приложено е оперативно лечение с поставяне на плака и винтове и медикаментозна терапия, съобразено с наложените стандарти за терапевтично поведение при този вид увреда.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че по делото е доказано по безспорен начин основанието за възникване на прякото право на ищеца по чл. 432, ал. 1 от КЗ срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за справедливо обезщетяване на претърпените при застрахователното събитие болки и страдания по критерия на чл. 52 от ЗЗД.

Спорен по делото е въпросът за размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, с оглед приложението на разпоредбата на чл. 52 ЗЗД.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се

ръководи от принципите на справедливостта и от своето вътрешно убеждение. Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и съдебната практика за да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят всички конкретни обстоятелства около самото произшествие, броя, произхода, вида, характера и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, възрастта на пострадалия, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Следва да се посочи, че на обезщетяване подлежат не само съзнаваните болки, страдания и неудобства, причинени от увреждането и явяващи се пряка и непосредствена последица от него, но и самото понасяне на увреденото състояние. В този смисъл са и дадените разяснения в ППВС № 4/1968 г., съгласно които понятието "справедливост" не е абстрактно понятие и е свързано "с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства" каквито са "характера на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др."

В процесния случай пострадалата Н.Х. е получила увреждания,подробно посочени по-горе,които причиняват болезнени активни и пасивни движения в двете раменни стави. Продължителността на лечението е 30 дни, като последващият период за раздвижване и напълно възстановяване е от едни до пет месеца. Ищцата е възстановена от получените телесни увреждания до състояние да изпълнява нормалните си ежедневни активности. Според експертното заключение ищцата ще се възстанови напълно без налични трайно увреждащи здравето промени.

Като взе тези доказани вреди, както и показанията на разпитания свидетел Ю. Й. за претърпените болки и страдания, обездвижване, затруднения при самообслужване и периода на възстановяване,благоприятната прогноза и възрастта на ищцата, съдът намира, че справедливото в случая обезщетение по смисъла на чл. 52 ЗЗД с оглед конкретните обстоятелства следва да бъде определено в размер на 20 000 лева. Този размер на обезщетението би репарирало в пълна степен причинените на ищца неимуществени вреди вследствие на деликта, без да води до неоснователно обогатяване за сметка на застрахователя.

По възражението за съпричиняване:

За да е налице съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал или бездействал виновно. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на посочения законов текст е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало, наред с неправомерното поведение на деликвента, до увреждането като неблагоприятен резултат. Само това поведение на пострадал, което се явява пряка и непосредствена причина за произлезли вреди би могло да обуслови извод за прилагане на разпоредбата за съпричиняването. Принос ще е налице винаги, когато с поведението си пострадалия е създал предпоставки за възникване на вредите. Съпричиняването подлежи на пълно и главно доказване от страна на ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД

цели намаляване на отговорността си към увреденото лице. Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД не може да почива на предположения, а следва да се основава на доказани по несъмнен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване.

В конкретния случай съдът намира възражението за съпричиняване за неоснователно. Същото е голословно и не се доказва по никакъв начин от целият събран по делото доказателствен материал.

При горните мотиви съдът приема, че предявения иск за неимуществени вреди е частично основателен, като в полза на ищцата следва да бъде присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лева. За горницата над посочения размер до предявения размер от 40 000 лв. искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Основателен се явява и предявеният иск за сумата от 1330 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие същото ПТП. Видно от фактура №7000022097/23.02.2021 г., издадена от УМБАЛ д-р Георги Странски ЕАД, Н.Х. е направила разходи за заплащане на медицинско изделие в размер на 1330.00лв. с ДДС, вложено при хирургичната интервенция. Предявеният иск за имуществени вреди следва да се уважи.

Върху така присъдените суми за имуществени и неимуществени вреди следва да се присъди законна лихва, считано от датата на постановения отказ – 22.03.2021 г. до окончателното изплащане на сумите.

Съгласно чл.38 ал.2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38 ал.1 т.3 пр.2 от ЗА, като не се нуждае от доказване обстоятелството, че клиентът е близък на адвоката. Посочените предпоставки в случая са налице, поради което следва да бъде заплатено от ответника адвокатско възнаграждение в размер на 943,80лв. съобразно уважената част на исковете, определено по реда на чл.7 ал.2 т.4 от Наредба №1/09.07.2014г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – в този смисъл Определение от 19.02.2015г. на ВКС по ч.д.№1451/2014г.

В полза на ответника ЗД „БУЛ ИНС” АД следва да се присъдят съдебно-деловодни разноски в размер на 1115 лв.-адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част на иска.

Ответникът ЗД „БУЛ ИНС” АД следва да заплати по сметка на Окръжен съд Враца сумата от 500 лв.разноски и сумата от 853.20лв.-държавна такса съобразно уважената част на исковете.

Така мотивира съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС” АД. с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от С. С. П. и К. Д. К. ДА ЗАПЛАТИ НА Н. А. Х., ЕГН *****, сумата от 20000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди в следствие станало на 10.02.2021 г. ПТП по вина на Й. Й. И. като водач на л.а.м. „Мерцедес 320“, рег. № СА***ТА, с валидна застраховка „ГО“ към ответника към датата на ПТП-то, както и сумата от 1330 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие същото ПТП, ведно със законната лихва върху двете суми,начиная от 22.03.2021 г. до окончателното изплащане на сумите.

ОТВЪРЛЯ ПРЕДЯВЕНИЙТ ИСК ЗА НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ ЗА СУМАТА НАД 20000.00ЛВ.до пълният му предявен размер от 40000.00лв.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС” АД. с ЕИК *. със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от С. С. П. и К. Д. К. ДА ЗАПЛАТИ НА адвокат И.Н. Ж. от Адвокатска колегия София, с адрес гр.*** сумата от 943.80лв. адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.1 т.3 пр.2 от ЗА за оказана безплатна правна помощ на Н. А. Х..

ОСЪЖДА Н. А. Х., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ НА ЗД „БУЛ ИНС” АД. с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от С. С. П. и К. Д. К. съдебно-деловодни разноски в размер на 1115 лв.-адвокатско възнаграждение с ДДС съобразно отхвърлената част на иска.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС” АД. с ЕИК *. със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от С. С. П. и К. Д. К. ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Окръжен съд Враца сумата от 853.20лв.-държавна такса съобразно уважената част на исковете, както и сумата от 500 лв.-разноски за назначена експертиза.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред АС София в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____